

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. srpna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na Sławomira Andrzeje Zdziaszka

(Věc C-271/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Naléhavé řízení o předběžné otázce — Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkací rozkaz — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Postupy předávání mezi členskými státy — Podmínky výkonu — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4a odst. 1 přijatý na základě rámcového rozhodnutí 2009/299/SVV — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu odnětí svobody — Pojem ‚soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí‘ — Řízení, ve kterém došlo ke změně dříve uložených trestů — Rozhodnutí, kterým se ukládá celkový trest — Rozhodnutí vydané v nepřítomnosti dotyčné osoby — Odsouzená osoba, která se osobně nezúčastnila soudního jednání týkajícího se jejího původního odsouzení v řízení v prvním stupni ani v odvolacím řízení — Osoba, která byla v odvolacím řízení obhajována právním zástupcem — Zatýkací rozkaz, ve kterém nejsou v tomto směru uvedeny žádné informace — Důsledky pro vykonávající justiční orgán“

(2017/C 374/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

Sławomir Andrzej Zdziaszek

Výrok

- 1) Pojem „soudní jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí“ ve smyslu čl. 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán tak, že neodkazuje pouze na stupeň řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí o odvolání, jímž bylo na základě nového meritorního zkoumání věci pravomocně rozhodnuto o vině dotčené osoby, ale rovněž na takové následné řízení, jako je řízení, v němž byl vydán rozsudek, kterým se ukládá celkový trest, dotčený ve věci v původním řízení, na jehož základě bylo přijato rozhodnutí, kterým byla pravomocně změněna výše původně uloženého trestu, pokud měl orgán, který posledně uvedené rozhodnutí přijal, v tomto ohledu určitou posuzovací pravomoc.
- 2) Rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládáno v tom smyslu, že pokud se dotyčná osoba osobně nezúčastnila řízení, které je relevantní, případně která jsou relevantní pro uplatnění čl. 4a odst. 1 tohoto rámcového rozhodnutí v pozměněném znění, a pokud není v informacích obsažených ve formuláři jednotného vzoru evropského zatýkacího rozkazu, který se nachází v příloze uvedeného rámcového rozhodnutí, ani v informacích získaných na základě čl. 15 odst. 2 téhož rámcového rozhodnutí v pozměněném znění uveden dostatek údajů k prokázání toho, že nastala některá ze situací uvedených v čl. 4a odst. 1 písm. a) až d) rámcového rozhodnutí 2002/584 v pozměněném znění, vykonávající justiční orgán má možnost výkon evropského zatýkacího rozkazu odmítnout.

Toto rámcové rozhodnutí v pozměněném znění ovšem uvedenému orgánu nebrání, aby zohlednil všechny okolnosti věci, která mu byla předložena, a prověřil, zda bylo v průběhu relevantního řízení nebo relevantních řízení dodrženo právo dotyčné osoby na obhajobu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2017.